

Af *Bemærkning*:

- 7) (Bet. Nr. 37). Andragende fra 3 Beboere i Evendrup og Snesere Sogne om en Bevilling til Vedligeholdelse af et Kapel paa Grænsen af begge Sogne henvises til *Kirke- og Undervisningsministerens* Overvejelse.

Til Behandling sættes først de *Landbrugsministeren* vedrørende Andragender.

Ordføreren (Busk): Der er kun et Andragende henvist af Udvalget til Landbrugsministeren. Det er et Andragende fra forhenværende Lærer Jørgen Kornerup af Aarhus om Understøttelse til at virke som Konsulent ved Anvendelse af Frugt. Denne Mand har i en Række af Aar været Lærer, men er paa Grund af Svaghed, der forhindrede ham i at undervise, ikke længer Lærer. Han har derefter i flere Aar givet sig af med Fremstilling af Frugtvine, og han oplyser i sit Andragende, at han har faaet Tilbud om at overtage Ledelsen ved Fabrikation af Frugtvine fra Holbæk Frugtvarefabrik. Men det vilde Manden ikke gaa ind paa, fordi han følte, at han havde en Gerning at gøre ved at oparbejde hele denne Sag. Manden er meget stærkt anbefalet, der er ikke mindre end 15 Anbefalinger, der ledsage hans Andragende, og det er fra bekendte Mænd ovre i Jylland, og han paaberaaber sig ogsaa i Andragendet Anbefaling fra en hel Række Medlemmer her i dette Ting, blandt andet det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høgh-Guldberg), det ærede Medlem for Silkeborg (Byriel-Jensen), det ærede Medlem for Nyborg (Jensen-Toustrup), det ærede Medlem for Hornslet (Kristiansen), det ærede Medlem for Grenaa (N. Pedersen) foruden nogle Landstingsmænd ogsaa. Da nu Udvalget har ment, at det maaske kunde være i Samfundets Interesse, at denne Mand fik Lejlighed til at virke paa det Omraade, som han her har udtalt, at han særlig føler Trang og Drift til, og da han, som det er oplyst i hans Andragende, ved Jubilæumsudstillingen i Aarhus 1897 har faaet Anerkendelse og ligeledes sidste Aar har faaet en Sølvmedaille ved Udstillingen i St. Petersborg,

mener Udvalget, at der kunde være Grund til at støtte denne Mand og tillader sig derfor at anbefale ham til den højtærede Landbrugsminister. Vi have jo ogsaa i Finansudvalget forhandlet og haft Konference med Ministeren om den paagældende Mand, og den højtærede Minister ved jo alt for godt, hvad der menes fra Finansudvalgets Side, naar vi henviser dette Andragende eller anbefaler det høje Ting at støtte denne Henviisning. Det er foreløbigt alt, hvad jeg har at sige. Der er endnu nogle Andragender, som ere foreslaaede henviste af enkelte Medlemmer, men derom skal jeg ikke udtale mig, inden jeg har hørt, hvad de paagældende Ændringsforslagsstillere have at sige om de Ønsker om Henviisning, som Udvalget ikke har fundet Anledning til at støtte.

Jessen: Ved Grænsereguleringen af 1864 kom ikke saa faa Gaardes Jorder til at ligge paa begge Sider af Grænsen, men ved Fredstraktaten og Grænsereguleringsprotokollen fik Beboerne fri Benyttelse af deres Jorder paa begge Sider af Grænsen. Det blev overholdt i flere Aar, men fra 1870 begyndte Ulemperne med Karantæne fra dansk Side. Indtil 1890 var det dog i mindre Grad at Beboerne forulempedes. De have derfor til den Tid ikke klaget videre, fordi de haabede, at Fredstraktatens Bestemmelser vilde blive overholdte. Men da Tyskland gik over til Beskyttelsessystemet, blev Ulemperne føleligere. Beboerne maa betale Told af det Korn, de førte over til Sød paa deres Marker Syd for Grænsen, selv om Kornet er avlet paa den anden Side af Grænsen, og de maa betale Told af det Korn, de skulle yde til den tyske Præst i Haderslev, til hvem de betale Tiendeafgift.

Hvorledes Stillingen i det hele er, skal jeg tillade mig at give en Skildring af. Naar de skulle have Kreaturer over paa Græs paa deres Marker Syd for Grænsen, saa maa der sendes et Andragende til Landraaden i Haderslev, og naar de saa have faaet Tilladelsen, maa de føre Kreaturerne til et Sted, hvor de blive undersøgte af Dyrlægetsinsynet, og derfor maa Ejeren betale 3 Rm. for hver Hest, 1½ Rm. for en Ko og 1 Rm. for Ungkvæg,